

3. 1. Plemena koček používaná v Návštěvní službě

Návštěvní týmy jsou tvořeny vždy dvojicí člověk – kočka, přičemž jeden člověk může pracovat s více kočkami, nikoliv však na jedné určité návštěvě.

Seznam plemen užívaných v Návštěvní službě je pouze informativní a není míněn jako doporučení, jaká plemena v NS využívat.

3. 1. 1. Domácí kočky

Jedná se o kočky bez průkazu původu, které nemají vlastní standard. Tyto kočky mohou být dlouhosrsté, polodlouhosrsté či krátkosrsté. Většinou jsou to však kočky svým vzhledem připomínající běžnou evropskou kočku. Jejich výhodou je relativní nenáročnost a snadné udržování srsti. Povahově jsou však poněkud temperamentnější, než jejich ušlechtilé příbuzné.

3. 1. 2. Javánské kočky

Byly vyšlechtěny v šedesátých letech v Kalifornii. Jedná se vlastně o plnobarevné dlouhosrsté siamské kočky. Péče o srst je absolutně nenáročná, protože tyto kočky mají srst střední délky, hedvábnou, která téměř nevyžaduje česání a kartáčování, neplstnatí. Javánské kočky jsou štíhlé, elegantní, na vysokých nohou a jejich hlava je výrazně trojúhelníkovitá s poměrně velkýma ušima. To je možná příčinou, proč nejsou tolik preferovány jak mezi chovateli, tak i v zooterapii, protože jejich hlava má poněkud „myší“ výraz v protikladu k „dětskému“ obličejí perských koček. Jsou to však kočky s povahou na půli cesty mezi kočkou a psem, nesmírně inteligentní, lidem naprosto oddané. Není problém přimět je k aportování, chůzi na vodítku či trochu divočejším hrám. Z rodiny si vybírají zpravidla pouze jednoho člověka, jehož uznávají za rovnoprávného partnera a bezmezně jej milují. Ostatní více či méně tolerují. Javánské kočky mají značné nároky na kvalitu krmení (Purina proplain, Hills, Royal Canin apod.) a také na teplo. Tyto nároky jsou dány metabolismem a z toho vyplývající tělesnou stavbou těchto koček.

3. 1. 3. Mainské mývalí kočky

Původním americké národní plemeno. Tato kočky byly jako jediné plemeno ušlechtilých koček vystavované na výstavách jako pracovní. Jedná se o robustní plemeno s polodlouhou, vodu odpuzující srstí proslulé svou nesmiřitelností k hlodavcům. Složení jejich srsti je stejné jako u perských koček, pouze srst není stejné délky, vyrůstá v chomáčcích, a proto nebudí mainské kočky dojem takové bohatosti srsti, jako kočky perské. Patří mezi plemena přírodní. Dospívají ve dvou letech.

Jsou to kočky velice inteligentní a přátelské k lidem. Jejich hlava má tvar širokého klínu s hranatější bradou. Jsou temperamentnější, než kočky perské.

3. 1. 4. Perské kočky

Patří mezi nejrozšířeněji chované ušlechtilé kočky. Jsou proslulé svou dlouhou, hustou srstí, kde podsada je stejně dlouhá jako krycí srst. Obličej perské kočky připomíná svýma kulatýma, široce rozevřenýma očima obličej dítěte. Je ideálním příkladem působení tzv. „Dětského schématu“ profesora Konráda Lorenze.

Perské kočky jsou nesmírně přátelské k lidem, většinou mají rády svůj klid, jsou méně pohyblivé než kupříkladu výše jmenované kočky sibiřské. Někdy jejich vystupování působí až flegmatickým dojmem. Dospívají v 10 – 12 měsících.

Kočky extrémních typů mohou mít potíže s dýcháním v uzavřených místnostech a v době letních vysokých teplot.

3. 1. 5. Ragdoll

Je kočka známá jako „hadrová panenka“. Je to jedno z největších plemen koček Ragdoll je kočka polodlouhosrstá, se siamskými znaky, tj. s modrýma očima, tmavší obličejovou maskou, ušima, tlapkami a ocasem.

Ragdollové byli vyšlechtěni v 60. letech v jižní Kalifornii a jsou proslulí svou vyrovnanou, lidem naprosto oddanou povahou, díky níž jsou nazýváni dětmi kočičího světa. A jelikož jsou také – a naprosto právem – nazýváni klauny kočičího světa, jsou to kočky k felinoterapii jako stvořené. Péče o srst je ve srovnání s perskými kočkami naprosto nenáročná, pouze v době línání vyžadují občasné kartáčování. Ragdollové jsou známi sníženým svalovým tonusem – jak ostatně napovídá i jejich název. Jsou-li uvolnění a spokojení, nohy, hlava a ocas jim doslova „visí“ jako nožky a ručky látkové hračky. Dospívají ve 4 letech.

Ragdollové jsou velmi vázaní na lidskou rodinu. Jejich ztráta může mít destruktivní dopad na povahu zvířete i na jeho imunitní systém.

3. 1. 6. Sibiřské kočky a jejich varianta Něvskaja maskaradnaja (sibiřská s odznaky)

Pocházejí z Ruska. Bez nadsázky lze toto polodlouhosrsté přírodní plemeno označit za ruské národní plemeno. Zejména kocouři dosahují 8 – 10 kg, ale vzácností nejsou ani kočky- samice s váhou kolem 11 kg. Péče o srst těchto koček je srovnatelná s péčí o srst ragdollů, i když je hrubší konzistence a odpuzuje vodu. Mezi jejich příbuzné patří mainské mývalí kočky, norské lesní, turecké angory a turecké van. Povahově jsou to kočky lidem naprosto přátelské, vyrovnané a nenáročné jak na péči o srst, potravu, tak i na podmínky chovu. Traduje se o nich, že jsou značně nezávislé. Jsou poměrně temperamentní, dospívají cca v 10 – 18 měsících.

V jejich slinách údajně nejsou obsaženy alergeny, takže poletující srst nezpůsobuje alergické reakce. Seriózní laboratorní vyšetření však provedeno nebylo.